

รวม

หลักไวยากรณ์อังกฤษ

ที่สำคัญและควรรู้

เหมาะสำหรับ

- นักเรียน นิสิต นักศึกษา ตั้งแต่ ม. 4-5-6 ถึงระดับปริญญา
- ผู้สอบเข้ามหาวิทยาลัย
- ผู้สอบวิชาเอกภาษาอังกฤษ
- ผู้ศึกษาต่อระดับปริญญาโท
- ผู้สนใจทั่วไปที่ต้องการเรียนรู้ด้วยตัวเอง

รณ วิทย์วัฒน์

ประกาศนียบัตรผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ
จากมหาวิทยาลัย Cambridge, London และ Michigan

ธง วิทย์วัฒน์

คุณวุฒิและความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ

- Certificate of Proficiency in English, Michigan พ.ศ. 2507
- Lower (หรือ First) Certificate in English, Cambridge พ.ศ. 2510
- Certificate of Proficiency in English, Cambridge พ.ศ. 2512
(เป็นประกาศนียบัตรที่ได้รับการรับรอง จากกระทรวงศึกษาและวิทยาศาสตร์
ของรัฐบาลในพระบรมราชินีนาถแห่งสหราชอาณาจักรอังกฤษ)
- General Certificate of Education Examination, English Language,
London พ.ศ. 2514

● ด้านมณฑลเทศาภิบาล (การท้องถิ่น)

- ประกาศนียบัตรมณฑลเทศาภิบาล รุ่นที่ 6 องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และคณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2509

● ด้านการฝึกอบรม

- ประกาศนียบัตรผ่านการอบรมวิชาว่าความ สมาคมทนายความแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2514
- ประกาศนียบัตรผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “การบริหารงานฝึกอบรมรุ่นที่ 4”
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ พ.ศ. 2522
- ประกาศนียบัตรผ่านการอบรมหลักสูตร “การพูดแบบการทูต” ข้าราชการรุ่นที่ 1
สถาบันการพูดแบบการทูต พ.ศ. 2524
- ประกาศนียบัตรผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร “อัยการจังหวัด รุ่นที่ 8” กรมอัยการ พ.ศ. 2529

● ด้านเศรษฐศาสตร์

- เศรษฐศาสตร์บัณฑิตเกียรติคุณ พ.ศ. 2512

● ด้านกฎหมาย

- นิติศาสตรบัณฑิตเกียรติคุณ พ.ศ. 2515
- เนติบัณฑิตไทย พ.ศ. 2517

● ความสามารถที่โดดเด่น

- สอบได้ประกาศนียบัตรผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ครบถ้วนถึง 3 แห่ง
คือ มหาวิทยาลัย Cambridge มหาวิทยาลัย London และมหาวิทยาลัย Michigan

● การทำงาน

- อดีต - อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ และอัยการผู้เชี่ยวชาญพิเศษ
- ปัจจุบัน - เจ้าของโรงเรียนเสริมอาชีพ

นามสกุลพระราชทาน - นามสกุลพระราชทาน “วิทย์วัฒน์” พ.ศ. 2533

และเครื่องราชอิสริยาภรณ์ - มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก พ.ศ. 2543

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด
SKYBOOK COMPANY LIMITED
ถ. 276-6 อ. ไร่หลัก - ปทุมธานี จ. ปทุมธานี 12130
โทร. 0-2958-1125-7, 0-2567-5119 โทรสาร 0-2567-5105
e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

ISBN-13 : 978-974-389-731-3

ISBN-10 : 974-389-731-3

รวมหลักไวยากรณ์อังกฤษ
ที่สำคัญและควรรู้

9 789743 897313

ราคา 395 บาท

รวม

หลักไวยากรณ์อังกฤษ ที่สำคัญและควรรู้

ธง วิทย์วัฒน์

ประกาศนียบัตรผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ
จากมหาวิทยาลัย Cambridge, London และ Michigan

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

SKYBOOK COMPANY LIMITED
515/270-8 ถ.รังสิต-ปทุมธานี ต.ปะชาธิปไตย อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
โทร. 0-2958-1125-7, 0-2567-5119 โทรสาร. 0-2567-5105
e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

“รวมหลักไวยากรณ์อังกฤษที่สำคัญและควรรู้”

- พิมพ์ครั้งที่ 1 กันยายน 2549
พิมพ์ครั้งที่ 2 มิถุนายน 2550
พิมพ์ครั้งที่ 3 มิถุนายน 2551
พิมพ์ครั้งที่ 4 กรกฎาคม 2552
พิมพ์ครั้งที่ 5 กรกฎาคม 2553
พิมพ์ครั้งที่ 6 พฤศจิกายน 2553
พิมพ์ครั้งที่ 7 สิงหาคม 2554

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

ห้ามคัดลอกถ่ายเอกสารหรือพิมพ์

หรือวิธีหนึ่งวิธีใดของหนังสือเล่มนี้ก่อนได้รับอนุญาต

จากบริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด

ราคา 395 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

ชง วิทย์วัฒน์

รวมหลักไวยากรณ์อังกฤษที่สำคัญและควรรู้ -- พิมพ์ครั้งที่ 7 -- ปทุมธานี : สกายบุ๊กส์, 2554.
864 หน้า

1. ภาษาอังกฤษ -- ไวยากรณ์
- I. ชื่อเรื่อง.

425

ISBN 13 : 978-974-389-731-3

ISBN 10 : 974-389-731-3

S7907-30-08-11

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท **สกายบุ๊กส์** จำกัด

515/276-8 ถ.รังสิต-ปทุมธานี ต.ประชาธิปัตย์

อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130

e-mail: sales@skybook.co.th

www.skybook.co.th

โทร. 0-2958-1125-7 โทรสาร. 0-2567-5105

หากท่านผู้อ่านซื้อหนังสือที่จัดพิมพ์โดยบริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด และพบว่าหนังสือสลับหน้า พิมพ์ไม่ชัดเจน
หน้าขาดหายไม่ครบ หรือความบกพร่องอื่นใดอันเนื่องมาจากการกระบวนการพิมพ์และการเข้าเล่ม
กรุณาส่งหนังสือมาที่บริษัทฯ เพื่อรับหนังสือเล่มใหม่

คำนำ

“รวมหลักไวยากรณ์อังกฤษที่สำคัญและควรรู้” เล่มนี้ ข้าพเจ้าได้ใช้ความเพียรพยายามจัดทำขึ้นเพื่อให้เป็นไวยากรณ์มาตรฐานสมบูรณ์แบบ โดยคัดเลือกเฉพาะหลักไวยากรณ์อังกฤษที่สำคัญและควรรู้ แล้วนำมาสรุปเป็นคำอธิบายแบบง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน พร้อมตัวอย่าง คำแปล และเหตุผลประกอบทุกแห่ง อ่านเข้าใจได้โดยง่าย สามารถใช้ศึกษาได้ด้วยตนเอง อีกทั้งยังมีเฉลยตัวอย่างข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย (Entrance) ตัวอย่างข้อสอบเข้าศึกษาต่อปริญญาโท และแนวข้อสอบเชิงประสบการณ์...เป็นสุดยอดภาคผนวกเสริมความรู้ท้ายเล่มนี้อีกด้วย โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อให้หนังสือเล่มนี้สู่ความโดดเด่นทางวิชาการ และเพื่อให้ผู้อ่านและผู้ใช้ได้รับประโยชน์อย่างสูงสุด

ขอขอบคุณ บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด ที่ได้จัดพิมพ์จัดจำหน่ายเผยแพร่วิชาการทางด้านภาษาอังกฤษให้กว้างขวางยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาในหลายสาขาวิชาของชาติ และขอขอบคุณนักเรียน นิสิต นักศึกษา ผู้สนใจทั่วไป ผู้อ่าน และผู้อดทนทุกท่าน มา ณ โอกาสนี้

ธง วิทย์วัฒน์

ประกาศนียบัตรผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาอังกฤษ
จากมหาวิทยาลัย Cambridge, London และ Michigan

สารบัญ

Chapter 1 : Nouns : Kinds and Functions 1

Noun คืออะไร และชนิดของ Noun	1
วิธีทำ Material Noun ให้เป็นนามนับได้	4
Abstract Noun มีหลักการใช้อย่างไรและมีรูปมาจากไหนบ้าง	6
Noun-Equivalent ได้แก่นามเช่นไร	8
Compound Noun ได้แก่นามเช่นไร	10
Agent Noun ได้แก่นามเช่นไร	11
หน้าที่ของนาม (Function of Noun)	11

Chapter 2 : Nouns : Numbers and Genders 17

หลักการเปลี่ยนนามเอกพจน์ให้เป็นพหูพจน์	17
หลักการเปลี่ยนเพศชายเป็นเพศหญิง	34

Chapter 3 : Agreement of Subjects and Verbs 37

หลักการให้กริยาให้สอดคล้องกับประธาน	37
---	----

Chapter 4 : Articles 57

หลักการใช้ A, An นำหน้านาม	57
หลักการใช้ The นำหน้านาม	65
กรณีไม่ใช้ Article A, An, The	82

Chapter 5 : Pronouns: 93

Pronoun คืออะไร และชนิดของ Pronoun	93
หลักการใช้ Personal Pronoun ที่เป็นประธานและเป็นกรรม	94
Possessive Pronoun คืออะไรและหลักการใช้	100

Definite Pronoun คืออะไรและหลักการใช้	102
Indefinite Pronoun คืออะไรและหลักการใช้	104
Interrogative Pronoun คืออะไรและหลักการใช้	105
Reflexive Pronoun คืออะไรและหลักการใช้	108
Distributive Pronoun คืออะไรและหลักการใช้	109
Relative Pronoun คืออะไรและหลักการใช้	110
การนำหลักของ Relative Pronoun มาใช้ใน Relative Clause	115
Relative Clause คืออะไร และชนิดของ Relative Clause	115
Defining Relative Clause ได้แก่ Clause เช่นไร	115
Non-defining Relative Clause ได้แก่ Clause เช่นไร	116

Chapter 6 : Adjectives 121

Adjectives คืออะไร และหลักเกณฑ์การใช้ขยายนามเป็นอย่างไรบ้าง	121
ข้อยกเว้นที่ให่วางคุณศัพท์ไว้หลังคำนามได้	121
หลักการใช้ Adjective หลายชนิดที่มาขยายนามพร้อมกัน	126
หลักการใช้ All และ Both เป็น Adjective ไปขยาย Pronoun	127
ชนิดของ Adjective	128
คุณศัพท์บอกสัญชาติ	129
คุณศัพท์บอกลักษณะ	130
คุณศัพท์บอกปริมาณ	130
คุณศัพท์บอกจำนวนแน่นอน	130
คุณศัพท์ชี้เฉพาะ	131
คุณศัพท์แบ่งแยก	132
คุณศัพท์บอกเจ้าของ	132
คุณศัพท์บอกคำถาม	133
คุณศัพท์เน้นความ	133
คุณศัพท์บอกอุทาน	134
คุณศัพท์สัมพันธ	134
คำที่ใช้เสมือนคุณศัพท์ (Adjective-Equivalent) คืออะไรและได้แก่คำชนิดอย่างไร	134
ที่มาของคำคุณศัพท์ (Formation of Adjectives)	137

Chapter 7 : Comparison of Adjectives 139

การเปรียบเทียบขั้นปกติ (Positive Degree)	139
การเปรียบเทียบขั้นกว่า (Comparative Degree)	142
การเปรียบเทียบขั้นสูงสุด (Superlative Degree)	145
หลักการเปลี่ยน Adjective จากขั้นปกติให้เป็นขั้นกว่าและขั้นสูงสุด	147

Chapter 8 : Determinatives 153

หลักการใช้ some, any ในกรณีพิเศษ	153
หลักการใช้ few, a few, little, a little	154
หลักการใช้ many กับ much	155
หลักการใช้ most, most of	156
หลักการใช้ both, both of	156

Chapter 9 : Verbs 157

Verb คืออะไรและชนิดของ Verb	157
Transitive Verb ได้แก่ Verb เช่นไร	157
Intransitive Verb คืออะไร ได้แก่ คำกริยา เช่นไร	159
Finite Verb คืออะไร	160
Non-Finite Verb คืออะไร	160
Auxiliary Verb คืออะไร มีกี่ตัว ได้แก่อะไรบ้าง	161
รูปย่อของกริยา 24 ตัว เข้ากับสรรพนาม และเข้ากับ not	163

Chapter 10 : หลักการใช้ Auxiliary Verbs 165

หลักการใช้ Verb to be	165
หลักการใช้ Verb to have	167
หลักการใช้ Verb to do	174
หลักการใช้ Will, Shall	178
หลักการใช้ Would	180
หลักการใช้ Should	181
หลักการใช้ Can	184

หลักการใช้ Could	186
หลักการใช้ May, Might	187
หลักการใช้ Must	190
หลักการใช้ Need	193
หลักการใช้ Dare	195
หลักการใช้ Ought to	196
หลักการใช้ Used to	198

Chapter 11 : Non-Finite Verbs 201

Non-Finite Verb คืออะไรและชนิดของ Non-Finite Verb	201
หลักการใช้ Infinitive With "to"	202
หลักการใช้ Infinitive Without "to"	207
หลักการใช้ Gerund	211
หลักการใช้ Present Participle	220
หลักการใช้ Past Participle	225
หลักการใช้ Perfect Participle	227
หลักการใช้กริยาที่แปลว่า "ทำให้"	229

Chapter 12 : Tense 232

โครงสร้างของ Tense	234
หลักการใช้ Present Simple Tense	235
หลักการใช้ Present Continuous Tense	239
หลักการใช้ Present Perfect Tense	244
หลักการใช้ Present Perfect Continuous Tense	247
หลักการใช้ Past Simple Tense	249
หลักการใช้ Past Continuous Tense	253
หลักการใช้ Past Perfect Tense	254
หลักการใช้ Past Perfect Continuous Tense	256
หลักการใช้ Future Simple Tense	257
หลักการใช้ Future Continuous Tense	262

หลักการใช้ Future Perfect Tense	264
หลักการใช้ Future Perfect Continuous Tense	265
Regular Verb	266
Irregular Verb	292

Chapter 13 : Sequence to Tense 321

Sequence of Tense คืออะไร	321
หลักการใช้กริยาของประโยคตามให้สอดคล้องกับกริยาในประโยคหลัก	321
ข้อยกเว้นของหลักที่ว่าประโยคหลักเป็น Past ประโยคตามต้องเป็น Past ด้วย	322

Chapter 14 : Moods and If-Sentences 326

Mood คืออะไร มีกี่ชนิด	326
If-Sentence คืออะไร และชนิดของ If-Sentence	327
If-Sentence แบบที่ 1 (เงื่อนไขที่เป็นจริงหรือเป็นไปได้)	328
If-Sentence แบบที่ 2 (เงื่อนไขที่เป็นไปไม่ได้หรือไม่อาจเป็นจริงได้)	330
If-Sentence แบบที่ 3 (เงื่อนไขที่ตรงข้ามกับความจริงที่เกิดขึ้นแล้ว)	331
หลักการใช้ Should, Were, Had และ Unless แทน If	332

Chapter 15 : Subjunctive 335

Subjunctive คืออะไร มีกี่ชนิด	335
ลักษณะพิเศษของ Present Subjunctive	335
หลักการใช้ Present Subjunctive	336
หลักการใช้ Past Subjunctive กับ Wish	338
หลักการใช้ Past Subjunctive กับ as if, as though	341
หลักการใช้ Past Subjunctive หลังกลุ่มคำ It's time	342

Chapter 16 : Active and Passive Voice 344

Active and Passive Voice คืออะไร	344
หลักการเปลี่ยน Active Voice เป็น Passive Voice	344
โครงสร้างของ Passive Voice ทั้ง 12 Tense	345

เมื่อประโยค Active Voice มีกริยาช่วย (Helping Verb)	346
คำกริยาที่ไม่สามารถเปลี่ยนเป็น Passive Voice	348
เมื่อประโยค Active Voice มีกริยาวิเศษณ์บอกอาการ	350
กริยาที่ใช้บุพบทคำอื่นแทน "by"	350
ประโยค Passive Voice ที่ไม่นิยมใช้ by	350
เมื่อประโยค Active Voice มี Object 2 ตัว	352
เมื่อประโยค Active Voice ขึ้นต้นด้วย Question Words	353
เมื่อประโยค Active Voice เป็นประโยคคำสั่งหรือคำห้าม	355
เมื่อประโยค Active Voice มี Infinitive Without "to"	356
เมื่อประโยค Active Voice มี Present Participle ขยายกรรม	356

Chapter 17 : Direct and Indirect Speech 358

Direct and Indirect Speech คืออะไร	358
หลักการเปลี่ยนประโยค Direct เป็น Indirect Speech	359
ข้อยกเว้นที่ไม่ต้องเปลี่ยน Tense ใน Indirect Speech ที่เปลี่ยนมาจาก Direct Speech	368
หลักการเปลี่ยนแปลง Tense ของประโยคเนื่องมาจาก Direct เป็น Indirect Speech	370
หลักการเปลี่ยนแปลงประโยคชักชวนที่ขึ้นต้นด้วย Let's เป็น Indirect Speech	371
หลักการเปลี่ยนประโยคคำสั่งหรือขอร้อง เป็น Indirect Speech	372
หลักการเปลี่ยนประโยคอุทานให้เป็น Indirect Speech	375
หลักการเปลี่ยน Direct เป็น Indirect Questions	375
หลักการเปลี่ยน Direct 2 ประโยครวมกันให้เป็น Indirect Speech	379
หลักการเปลี่ยนประโยค Direct Speech ที่มี Yes หรือ No ให้เป็น Indirect Speech	382

Chapter 18 : Adverbs 383

Adverb คืออะไร และชนิดของ Adverb	384
Adverb of Time คืออะไร และหลักการใช้	384
Adverb of Duration คืออะไร และหลักการใช้	387

Adverb of Place คืออะไร และหลักการใช้	388
Adverb of Frequency คืออะไร และหลักการใช้	391
Adverb of Manner คืออะไร และหลักการใช้	395
Adverb of Quantity คืออะไร และหลักการใช้	398
Adverb of Affirmation or Negation คืออะไร และหลักการใช้	400
Adverb of Exclamation คืออะไร และหลักการใช้	400
Interrogative Adverb คืออะไร แบ่งออกเป็นกี่ชนิด	401
Conjunctive Adverb คืออะไร แบ่งออกเป็นกี่ชนิด	403
แหล่งที่มาของ Adverb และหลักการใช้	406
หลักสังเกตว่าคำไหนเป็น Adverb คำไหนเป็น Adjective	410
Adverbial Particle คืออะไร และชนิดของ Adverbial Particle	412
หลักการวางตำแหน่งของ Adverbial Particle	412
Two-Word Verb	415

Chapter 19 : Comparison of Adverbs 419

การเปรียบเทียบ Adverb ที่เท่าเทียมกัน	419
การเปรียบเทียบ Adverb ขั้นสูงกว่าหรือดีกว่า	420
การเปรียบเทียบ Adverb ขั้นสูงสุดหรือดีที่สุด	421
หลักการเปลี่ยน Adverb จากขั้นปกติให้เป็นขั้นกว่าและขั้นสูงสุด	421

Chapter 20 : Prepositions and Idioms 423

Preposition คืออะไร	423
รูปแบบของ Preposition	424
ชนิดของ Preposition	428
Preposition บอกเวลา	428
Preposition บอกสถานที่และทิศทาง	432
Preposition บอกหนทางและวิธีการ	435
Preposition บอกกริยาอาการ	436
Preposition บอกเหตุผลหรือจุดประสงค์	436
Preposition บอกความเป็นเจ้าของหรือการครอบครอง	436

Preposition บอกการวัด อัตรา หรือมูลค่า	437
Preposition บอกความตรงกันข้าม	437
Preposition บอกแหล่งที่มาหรือต้นกำเนิด	437
Idioms (สำนวน)	438
Idioms ที่เกิดจากการใช้ Preposition นำหน้าคำอื่น	438
Idioms ที่เกิดจากการใช้ Preposition ไปต่อท้ายกริยา	443
Idioms ที่เกิดจากการใช้ Preposition ไปต่อท้ายคุณศัพท์ หรือ participle	446
Idioms ที่เกิดจากการใช้ Preposition ไปต่อท้ายคำนาม	448

Chapter 21 : Conjunctions 452

Conjunction คืออะไร มีกี่ชนิด	452
Co-ordinate Conjunction ที่แสดงข้อความคล้อยตามกัน (And-type)	454
Co-ordinate Conjunction ที่แสดงความขัดแย้งกัน (But-type)	457
Co-ordinate Conjunction ที่แสดงข้อความให้เลือกเอา (Or-type)	457
Co-ordinate Conjunction ที่เป็นเหตุเป็นผลกัน (So-type)	459
Subordinate Conjunction ที่แสดงเวลา	460
Subordinate Conjunction ที่แสดงเหตุผล	461
Subordinate Conjunction ที่แสดงความมุ่งหมาย	462
Subordinate Conjunction ที่แสดงผลตามหลังที่เกิดขึ้น	463
Subordinate Conjunction ที่แสดงเงื่อนไข	464
Subordinate Conjunction ที่แสดงความขัดแย้ง	465
Subordinate Conjunction ที่แสดงการเปรียบเทียบ	467
Subordinate Conjunction ที่แสดงขนาดหรืออาการ	467
Subordinate Conjunction ที่แสดงการยกเว้น	468

Chapter 22 : Interjection 469

Interjection คืออะไร และชนิดของ Interjection	469
อุทานออกมาเป็นคำเดียวหรือวลี	469
อุทานออกมาในรูปประโยค	469

Chapter 23 : Questions 471

การตั้งคำถามด้วย Question Words	471
การตั้งคำถามด้วย Helping Verbs	477
หลักการตอบประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Questions Words	480
หลักการตอบประโยคคำถามที่ขึ้นต้นด้วย Helping Verbs	481

Chapter 24 : Question Tags 483

Question Tag คืออะไร และหลักทั่วไปในการทำประโยค Question Tag	483
หลักพิเศษที่ควรรู้	486
Question Tag ของ I am และ I am not	486
Question Tag ของ used to และ be used to	486
Question Tag ของ need และ dare	487
Question Tag ของ Verb to have ที่ไม่ได้แปลว่า "มี"	488
Question Tag ตามหลังประโยคคำสั่ง	489
Question Tag ตามหลังสำนวน Let's, Let me	489
ถ้าประโยคส่วนหน้ามีคำที่มีความหมายเป็นปฏิเสธ	490
ถ้าประโยคส่วนหน้าเป็น Complex Sentence	490
ถ้าประโยคส่วนหน้าขึ้นต้นด้วย There, This, That, These, Those, None of..., One หรือ Everybody ฯลฯ	491
ถ้าประโยคส่วนหน้ามีมากกว่า 1 คน โดยมี I รวมอยู่ด้วย	493
ถ้าประโยคส่วนหน้าเป็นประโยคอุทาน	493

Chapter 25 : Inversion 495

Inversion คืออะไร และมีวิธีใช้อย่างไร	495
---	-----

Chapter 26 : Sentences and Clauses 501

Sentence และ Clause คืออะไร ต่างกันอย่างไร	501
Sentence มีกี่ชนิด อะไรบ้าง	502
Simple Sentence คืออะไร และชนิดของ Simple Sentence	502

Compound Sentence คืออะไร	504
การเชื่อมด้วย Punctuation	504
การเชื่อมด้วย Conjunctive Adverb	505
การเชื่อมด้วย Co-ordinate Conjunction	507
Complex Sentence คืออะไร	509
หน้าที่ของ Noun Clause	511
หลักการใช้ that ในประโยค Noun Clause	513
Adjective Clause คืออะไร และคำเชื่อมที่ใช้นำหน้า Adjective Clause	514
หลักการละคำ Relative Pronoun ใน Adjective Clause	520
หลักการละคำ Antecedent ใน Adjective Clause	521
Adverb Clause คืออะไร แบ่งออกเป็นกี่ชนิด	523
Adverb Clause บอกลักษณะอาการ	523
Adverb Clause บอกสถานที่	524
Adverb Clause บอกเวลา	525
Adverb Clause บอกเหตุผล	527
Adverb Clause บอกผลตามหลัง	529
Adverb Clause บอกความมุ่งหมาย	530
Adverb Clause บอกความขัดแย้ง	531
Adverb Clause บอกการเปรียบเทียบ	533
Adverb Clause บอกการยกเว้น	534
Adverb Clause บอกเงื่อนไข	535
Compound Complex Sentence คืออะไร	537

Chapter 27 : Sentences : Combination and Transformation 538

Combination of Sentences คืออะไร และชนิดของ Combination	538
การรวมประโยคให้เป็น Simple Sentence	538
การรวมประโยคให้เป็น Compound Sentence	539
การรวมประโยคให้เป็น Complex Sentence	541
Transformation of Sentences คืออะไร และชนิดของ Transformation	541

การเปลี่ยนรูปแบบประโยคโดยไม่เปลี่ยนชนิดของประโยค	542
การเปลี่ยนรูปแบบประโยคโดยเปลี่ยนชนิดของประโยค	543
การเปลี่ยน Simple Sentence เป็น Compound Sentence หรือกลับกัน	544
การเปลี่ยน Complex Sentence เป็น Simple Sentence หรือกลับกัน	545
การเปลี่ยน Compound Sentence เป็น Complex Sentence หรือกลับกัน	547

Chapter 28 : Phrases 549

Phrase คืออะไร	549
Phrase แบ่งตามหน้าที่มีกี่ชนิด	549
Phrase แบ่งโดยถือคำที่นำหน้า มีกี่ชนิด	550
Prepositional Phrase ได้แก่อะไร	550
Participle Phrase ได้แก่อะไร	552
Gerundial Phrase ได้แก่อะไร ใช้ทำหน้าที่อะไร	553
Infinitive Phrase ได้แก่อะไร ใช้ทำหน้าที่อะไร	556
Absolute Phrase ได้แก่อะไร	559

Chapter 29 : Parallel Structure 561

ใช้คำนามให้สอดคล้องกัน	561
ใช้ Adjective และ Adverb ให้สอดคล้องกัน	561
ใช้ Verb ให้สอดคล้องกัน	561
ใช้ Phrase หรือ Clause ให้สอดคล้องกัน	562
ใช้ Parallel Structure กับประโยคคำสั่ง	562
ใช้ Parallel Structure กับคำเชื่อมที่เป็นคำ 2 คำคู่กัน	562
ใช้ Parallel Structure กับประโยคเปรียบเทียบ	563

Chapter 30 : Word Building 564

Word Building คืออะไร	564
Prefix ต่างกับ Suffix อย่างไร	564
Prefix ที่เติมหน้าคำใดแล้วทำให้คำนั้นมีความหมายตรงกันข้ามหรือปฏิเสธ	565
Prefix ที่เติมหน้าคำใดแล้วทำให้คำนั้นเป็นคำกริยา	566

Prefix ที่มีความหมายอื่น ๆ แตกต่างกันไป	567
Suffix ที่เติมท้ายคำอื่นแล้วทำให้คำนั้นกลายเป็นคำนาม	572
Suffix ที่เติมท้ายคำอื่นแล้วทำให้คำนั้นกลายเป็นกริยา	576
Suffix ที่เติมท้ายคำอื่นแล้วทำให้คำนั้นกลายเป็นคุณศัพท์	576

Chapter 31 : Compound Words 581

Compound Word คืออะไร และชนิดของ Compound Word	581
Compound Noun ได้แก่อะไร	581
Compound Adjective ได้แก่อะไร	583

Chapter 32 : The Use of Genitive ('s, of) 586

The Use of Genitive คืออะไร และชนิดของ Genitive	586
หลักการใช้ Apostrophe ('s หรือ ') เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ	586
หลักการละคำนามที่อยู่หลัง Apostrophe s ('s)	591
หลักการใช้ of เพื่อแสดงความเป็นเจ้าของ	592

Chapter 33 : Number and How to Read 594

Number and How to Read คืออะไร และชนิดของ Number	594
เลขโรมันและเลขอารบิก	596
หลักการอ่านจำนวนนับ	597
หลักการอ่านเลขบ้านและเลขหมายโทรศัพท์	599
หลักการอ่านเวลา	599
หลักการอ่าน วัน เดือน ปี	601
หลักการอ่านตัวเลขทางคณิตศาสตร์	602

Chapter 34 : Punctuation and Capitalization 606

Punctuation คืออะไร และชนิดของ Punctuation	606
หลักการใช้ Full Stop (.)	606
หลักการใช้ Question Mark (?)	609
หลักการใช้ Exclamation Mark (!)	609

หลักการใช้ Quotation Mark (" ")	610
หลักการใช้ Triple Dots (...)	612
หลักการใช้ Comma (,)	613
หลักการใช้ Colon (:)	616
หลักการใช้ Semicolon (;)	618
หลักการใช้ Hyphen (-)	619
หลักการใช้ Dash (—)	620
Capitalization คืออะไร และมีวิธีใช้อย่างไร	620

Chapter 35 : Pronunciation 624

Pronunciation คืออะไร มีหลักเกณฑ์การออกเสียงอย่างไรบ้าง	624
หลักการเทียบอักษรอังกฤษ-ไทย, ไทย-อังกฤษ ว่าด้วยพยัญชนะ สระ และการผสมคำ	626

ภาคผนวก : ตัวอย่างข้อสอบและแนวข้อสอบ 958

เฉลยตัวอย่างข้อสอบภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย (Entrance)	659
เฉลยตัวอย่างข้อสอบภาษาอังกฤษระดับปริญญาโท	705
แนวข้อสอบเชิงประสพการณ์	756

Chapter 1

Nouns : Kinds and Functions

Noun แปลว่า “คำนาม” หมายถึง “คำที่ใช้เรียก คน, สัตว์, สิ่งของ, สถานที่, คุณสมบัติ, สภาพหรืออาการ” แบ่งตามไวยากรณ์ หรือตามลักษณะการใช้ออกเป็น 5 ชนิด ได้แก่ :-

1. **Common Noun** = सामान्यนาม
2. **Proper Noun** = วิสามัญนาม
3. **Collective Noun** = สมุหนาม
4. **Material Noun** = วัตถุนาม
5. **Abstract Noun** = อาการนาม

① **Common Noun** แปลว่า “สามัญนาม” หมายถึง นามทั่วไปที่ใช้เรียก คน, สัตว์, สิ่งของ, และสถานที่ โดยไม่ได้ชี้เฉพาะเจาะจงลงไปว่าเป็นคนนั้นคนนี้ สิ่งนั้นสิ่งนี้ เช่น : - man, woman, dog, bird, tree, table, school, country เป็นต้น

Ex. A **book** is on the **table**.

= หนังสือเล่มหนึ่งอยู่บนโต๊ะ

The **boy** is in the **room**.

= เด็กผู้ชายอยู่ในห้อง

(คำว่า book, table, boy, room เป็น Common Noun เพราะหมายถึง หนังสือ, โต๊ะ, เด็กผู้ชาย, ห้อง ทั่วไปไม่ได้ชี้เฉพาะเจาะจง)

หมายเหตุ : **Part of Speech** แบ่งออกเป็น 8 ชนิด ได้แก่ :-

1. **Noun** = นาม,
2. **Pronoun** = สรรพนาม,
3. **Verb** = กริยา,
4. **Adverb** = คำวิเศษณ์ (คำกริยวิเศษณ์),
5. **Adjective** = คุณศัพท์,
6. **Preposition** = บุรพบท,
7. **Conjunction** = สันธาน,
8. **Interjection** = อุทาน

② **Proper Noun** แปลว่า “วิสามัญนาม” หมายถึง นามที่เป็นชื่อเฉพาะของคน, สัตว์, สิ่งของและสถานที่

2 □ สรุปหลักไวยากรณ์อังกฤษที่สำคัญและควรรู้

Proper Noun เวลาเขียนต้องขึ้นต้นด้วยอักษรตัวใหญ่ (Capital Letter) เสมอไม่ว่าจะวางไว้ตรงไหนของประโยคก็ตาม เช่น :-

He lives at **Paknam** but works in **Bangkok**.

= เขาอยู่ปากน้ำแต่มาทำงานอยู่กรุงเทพฯ

(Paknam และ Bangkok เป็น Proper Noun เพราะเป็นชื่อเฉพาะ)

Peter has lived in **Chiangmai** for two years.

= ปีเตอร์อยู่ในเชียงใหม่ มาเป็นเวลา 2 ปีแล้ว

(Peter และ Chiangmai เป็น Proper Noun เพราะเป็นชื่อเฉพาะ)

③ Collective Noun แปลว่า “สมุหนาม” หมายถึง นามที่กล่าวถึงหมวดหมู่, หมู่คณะ, ฝูง, พวก, กลุ่มของคน, สัตว์, หรือสิ่งของ ได้ทั้งนั้น เช่น :-

family = ครอบครัว

class = ชั้นเรียน

crew = ลูกเรือ

company = กองร้อย, บริษัท

fleet = กองเรือ

crowd = ฝูงชน

government = คณะรัฐบาล

cabinet = คณะรัฐมนตรี

press = บรรดาหนังสือพิมพ์

team = ทีม, คณะ

สมุหนาม (Collective Noun) ที่เป็นคำเดี่ยวนั้น เมื่อไปทำหน้าที่เป็น Subject ในประโยค จะใช้ Verb เป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์นั้น ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้พูดว่า

ถ้าหมายถึงเป็นหน่วยเดียว Verb ต้องใช้เอกพจน์ ถ้าหมายถึงแยกเป็นรายบุคคล ถือว่า Collective Noun ตัวนั้นเป็นพหูพจน์ Verb จึงต้องใช้รูปพหูพจน์ตามด้วย เช่น :-

Ex. That football **team is** playing well.

= ทีมฟุตบอลนั้นกำลังเล่นได้ดี

(ใช้ is เพราะผู้พูดหมายถึงทั้งกลุ่มเป็นหน่วยเดียวกัน)

The football **team are** having dinner.

= คณะฟุตบอลทีมนี้กำลังทานอาหารมื้อเย็น

(ใช้ are เพราะผู้พูดหมายถึง คณะนั้นมีหลายคน ต่างคนต่างทานอาหารมื้อเย็น จึงมีความหมายเป็นพหูพจน์)

นอกจากเป็นคำคำเดียวแล้ว **Collective Noun** ยังเป็นรูปคำวลีผสมด้วย of อีกด้วยเพื่อเน้นความเป็นหมู่ หรือคณะนั้นให้ชัดเจนยิ่งขึ้นตามสูตรรูปแบบดังนี้ :-

Collective Noun + of + Common Noun เช่น :-

an army of soldiers	= ทหารกองหนึ่ง
a bunch of flowers	= ดอกไม้ช่อหนึ่ง
a cluster of stars	= ดาวกลุ่มหนึ่ง
a crowd of people	= คนหมู่หนึ่ง
a flock of sheep	= แกะฝูงหนึ่ง
a group of students	= นักศึกษากลุ่มหนึ่ง
a gang of thieves	= ขโมยแก๊งหนึ่ง
a pack of cards	= ไพ่สำรับหนึ่ง
a shower of rain	= ฝนชุกหนึ่ง
a swarm of bees	= ผึ้งฝูงหนึ่ง
a tribe of citizens	= พลเมืองเผ่าหนึ่ง

Ex. A group of students are studying English in the classroom.

= นักศึกษากลุ่มหนึ่งกำลังเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในห้อง

(ใช้ are เพราะ students เป็นนามนับได้พหูพจน์ ถ้า 2 กลุ่มขึ้นไปให้เติม s ที่ group เช่น two groups of students)

A gang of thieves were arrested last night.

= ขโมยแก๊งหนึ่งถูกจับเสียแล้วเมื่อคืนนี้

(ใช้ were เพราะ thieves เป็นนามนับได้พหูพจน์ และประโยคเป็นอดีตกาล)

④ **Material Noun** แปลว่า “วัตถุนาม” หมายถึง นามที่กล่าวถึงวัตถุ เช่น แร่ธาตุ, โลหะ, ของแข็ง, ของเหลว, อาหาร, พืชผล ซึ่งมีรูปร่าง แต่มิได้เพราะอยู่รวมกันเป็นกลุ่มก้อน ดังนั้นจะเรียกว่า “**Mass Noun**” (นามมวลสาร) ก็ได้ เช่น :-

air	= อากาศ	milk	= นม
bread	= ขนมปัง	meat	= เนื้อทั่วไป

4 □ สรุปหลักไวยากรณ์อังกฤษที่สำคัญและควรรู้

coffee	= กาแฟ	pork	= เนื้อหมู
copper	= ทองแดง	rice	= ข้าว
flour	= แป้ง	tea	= น้ำชา
gold	= ทอง	water	= น้ำ
iron	= เหล็ก	wood	= ไม้

โดยปกติ Material Noun ถือเป็นนามนับไม่ได้เป็นรายสิ่ง เพราะรวมกันอยู่เป็นกลุ่มก้อน จึงเป็นรูปเอกพจน์อย่างเดียว เช่น :-

Ex. Gold is more valuable than copper.

= ทองคำมีค่ามากกว่าทองแดง

The **air** in this room **is** damp.

= อากาศในห้องนี้ชื้น

แต่การทำ Material Noun ให้เป็นนามนับได้ ต้องอาศัยวัตถุ, ภาชนะ, หรือเครื่องชั่ง, ตวง, วัด เข้ามาเป็นเครื่องนับนามที่นับไม่ได้ให้เป็นนามนับได้แทน ตามสูตรรูปแบบดังนี้ :-

Numeral + Common Noun + of + Material Noun เช่น :-

a glass of milk = นมหนึ่งแก้ว

two glasses of milk = นมสองแก้ว

a loaf of bread = ขนมปัง 1 ก้อน

two loaves of bread = ขนมปัง 2 ก้อน

a bag of flour = แป้ง 1 ถุง

a basket of fruit = ผลไม้ 1 กระเช้า

a cup of tea = ชา 1 ถ้วย

a kilogram of meat = เนื้อ 1 กิโลกรัม

four kilograms of meat = เนื้อ 4 กิโลกรัม

a drop of water = น้ำ 1 หยด

five drops of water = น้ำ 5 หยด

Ex. A loaf of bread **is** on the table.

= ขนมปัง 1 ก้อนอยู่บนโต๊ะ

(จะใช้กริยาเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ให้ดูที่ Common Noun หน้า of เป็นหลัก ในประโยคนี้ loaf เป็นเอกพจน์ จึงใช้ is)

Two loaves of bread **are** on the table.

= ขนมปัง 2 ก้อนอยู่บนโต๊ะ

(ใช้ are เพราะ Common Noun ที่อยู่หน้า of เป็นพหูพจน์คือ loaves)

อนึ่ง คำบอกปริมาณ “มากหรือน้อย” ที่นำมาประกอบหน้า Material Noun ได้แก่ คำต่อไปนี้ คือ little, a little, much, a lot of, plenty of (อย่าใช้ : few, a few, many, several, a large number of, a great number of) เช่น :-

Ex. I have a little sugar in the kitchen.

= ฉันมีน้ำตาลนิดหน่อยในครัว

(อย่าใช้ : I have a few sugar in the kitchen)

There is much water in the jar.

= มีน้ำมากในตุ่ม

(อย่าใช้ : There is many water in the jar)

⑤ **Abstract Noun** แปลว่า “อาการนาม” หรือ “นามไม่มีรูปร่าง” เป็นนามที่บอกถึงลักษณะ, สภาวะ, อาการ โดยสังเกตได้จากคำแปลในภาษาไทยว่า “การ” หรือ “ความ” กำกับอยู่ด้วย เช่น:-

education	= การศึกษา	beauty	= ความสวย
imagination	= การนึกฝัน	cleverness	= ความฉลาด
movement	= การเคลื่อนไหว	monkhood	= ความเป็นพระ
speech	= การพูด	honesty	= ความซื่อสัตย์

Ex. Honesty is the best policy.

= ความซื่อสัตย์เป็นนโยบายที่ดีที่สุด

Speech is for the expression of thoughts.

= การพูดนั้นสำหรับการแสดงออกของความคิด

หลักการใช้ Abstract Noun

Abstract Noun มีหลักที่สำคัญและควรรู้ดังนี้ :-

a) คำนามที่เป็นชื่อวิชา, ชื่อศิลปวิทยาการต่างๆ, ภาษา, ดนตรี, กีฬา รวมทั้ง Gerund (กริยานาม) ก็จัดเป็น Abstract Noun ด้วย เช่น :-

economics	= เศรษฐศาสตร์	music	= ดนตรี
history	= ประวัติศาสตร์	art	= ศิลป์
mathematics	= คณิตศาสตร์	politics	= การเมือง
statistics	= สถิติ	basketball	= กีฬาบาสเกตบอล
English	= ภาษาอังกฤษ	reading	= การอ่าน
French	= ภาษาฝรั่งเศส	sleeping	= การนอนหลับ

Ex. My favorite subject is **history**.
= วิชาที่ผมชอบมากที่สุด คือ ประวัติศาสตร์

b) Abstract Noun ไม่ใช้ Article นำหน้า เว้นไว้แต่จะนำมากล่าวเป็นลักษณะชี้เฉพาะ จึงจะใช้ the นำหน้าในรูปวลี โดยมี of เชื่อม เช่น :-

Ex. I'm studying **the history of** Europe.
= ข้าพเจ้ากำลังศึกษาประวัติศาสตร์ของทวีปยุโรป

c) Abstract Noun เป็นนามนับไม่ได้ จึงเป็นรูปเอกพจน์อย่างเดียว แต่มี Abstract Noun บางคำที่นำมาใช้อย่างนามนับได้ ทั้งนี้ในกรณีที่คำนึงถึงจำนวนครั้งหรือจำนวนเหตุการณ์นั้น เช่น :-

arrival	→	arrivals	=	การมาถึง
confidence	→	confidences	=	ความเชื่อมั่น
discovery	→	discoveries	=	การค้นพบ
kindness	→	kindnesses	=	ความกรุณา
progress	→	progresses	=	ความก้าวหน้า
revolution	→	revolutions	=	การปฏิวัติ

Ex. She showed me her **kindness**.

= หล่อนได้แสดงให้เห็นถึงความกรุณาของหล่อน

John has done me **many kindnesses**.

= จอห์นให้ความกรุณาแก่ผมมาหลายครั้งแล้ว

d) Abstract Noun

มีที่มาจาก Verb บ้าง, จาก Adjective บ้าง, และจาก Noun ด้วยกันเองบ้าง เช่น :-

● Abstract Noun มีรูปมาจาก Verb

	<u>Verb</u>		<u>Abstract Noun</u>
create	= ก่อกำเนิด	creation	= การก่อกำเนิด
decide	= ตัดสินใจ	decision	= การตัดสินใจ
develop	= พัฒนา, สร้างสรรค์	development	= พัฒนาการ, การสร้างสรรค์
imagine	= นึกฝัน, นึกคิด	imagination	= การนึกฝัน, ความนึกคิด
know	= รู้	knowledge	= ความรู้
please	= ทำให้พอใจ	pleasure	= ความพอใจ
think	= คิด	thought	= ความคิด

● Abstract Noun มีรูปมาจาก Adjective

	<u>Adjective</u>		<u>Abstract Noun</u>
able	= สามารถ	ability	= ความสามารถ
happy	= มีความสุข	happiness	= ความสุข
honest	= ซื่อสัตย์	honesty	= ความซื่อสัตย์
poor	= จน	poverty	= ความจน
rapid	= เร็ว	rapidity	= ความเร็ว
strong	= แข็งแรง	strength	= ความแข็งแรง
vacant	= ว่างเปล่า	vacancy	= ความว่างเปล่า

● **Abstract Noun มีรูปมาจาก Noun**

	<u>Noun</u>		<u>Abstract Noun</u>
child	= เด็ก	childhood	= ความเป็นเด็ก
friend	= เพื่อน, มิตร	friendship	= ความเป็นมิตร
infant	= ทารก	infancy	= ความเป็นทารก
monk	= พระ	monkhood	= ความเป็นพระ
slave	= ทาส	slavery	= ความเป็นทาส
sportsman	= นักกีฬา	sportsmanship	= ความเป็นนักกีฬา

หมายเหตุ : ① “นามนับได้” (Countable Noun) หมายถึง นามนั้นสามารถนับได้เป็นรายตัว, รายสิ่ง, รายอัน ได้โดยนามนั่นเอง สามารถเติมเลขจำนวนนับ คือ one, two, three... ประกอบข้างหน้าได้ เช่น one boy, two boys... ส่วน “นามที่นับไม่ได้” (Uncountable Noun) หมายถึง นามนั้นไม่สามารถนับได้เป็นรายตัว, รายสิ่ง, รายอัน ต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่มก้อน แยกนับไม่ได้และไม่สามารถเติมเลขจำนวนนับ คือ one, two, three... ประกอบข้างหน้าได้ ได้แก่ Material Noun และ Abstract Noun ที่กล่าวมา เช่น bread, meat, water, beauty, cleverness, action เป็นต้น

② นอกจากคำนามทั้ง 5 ชนิดที่กล่าวมานี้ ยังมีคำนามที่ควรรู้เพิ่มอีก 3 ชนิดคือ :-

① **Noun-Equivalent** แปลว่า “คำที่นำมาใช้อย่างนาม” ซึ่งอาจเป็น Infinitive, Gerund, the + คุณศัพท์, วลี, หรืออาจเป็นอนุประโยคได้ทั้งนั้น แล้วนำมาใช้อย่างคำนามดังนี้ :-

1) **Infinitive** ได้แก่ กริยาที่มี to นำหน้า เช่น to go, to come, to walk, to sleep นำมาใช้อย่าง Noun ได้เช่น :-

To sleep is good for your health.

= การนอนเป็นผลดีต่อสุขภาพของคุณ

(to sleep เป็น Infinitive นำมาใช้อย่างนาม ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค)

2) **Gerund** ได้แก่ กริยาที่เติม ing (Verb-ing) แล้วนำมาใช้อย่าง Noun ได้ เช่น running, walking, eating, sleeping, reading, etc. เช่น :-

Sleeping at midday is necessary for a baby.

= การนอนหลับเวลากลางวันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับเด็ก

(Sleeping เป็น Gerund, นำมาใช้อย่างนาม (Noun-Equivalent), ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค)

I like **reading** after breakfast.

= ผมชอบอ่านหนังสือหลังทานอาหารเช้า

(reading เป็น Gerund, นำมาใช้อย่างนาม (Noun-Equivalent), ทำหน้าที่เป็นกรรมของ like)

3) Adjective บอกลักษณะ เช่น good (ดี), brave (กล้าหาญ), rich (ร่ำรวย), poor (ยากจน) etc. นำมาใช้อย่างนามได้ แต่ต้องใช้โดยมี the นำหน้าทุกครั้ง และให้ถือเป็นพหูพจน์ด้วย เช่น :-

The **good** should be praised.

= คนดีทั้งหลายควรได้รับการยกย่อง

(good เป็นคุณศัพท์บอกลักษณะ แต่นำมาใช้อย่างนาม โดยมี the นำหน้า ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค)

The **rich** are happy.

= คนรวยมีความสุขสบาย

(the + คุณศัพท์บอกลักษณะ นำมาใช้อย่างนาม (Noun-Equivalent) ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค)

4) Phrase (วลี) นำมาใช้อย่างนามได้ เช่น :-

Where to go is not known.

= จะไปไหนยังไม่มีใครทราบ

(Where to go เป็นวลีแต่นำมาใช้อย่างนาม (Noun-Equivalent) และทำหน้าที่เป็นประธานในประโยคนี้)

I don't know **where to go**.

= ผมไม่รู้ว่าจะไปไหนดี

(where to go เป็นวลี นำมาใช้อย่างนาม และทำหน้าที่เป็นกรรมของ know)

5) Clause (อนุประโยค) นำมาใช้อย่างนามได้ เช่น :-

Where he lives is not known.

= เขาอยู่ที่ไหนยังไม่มีใครรู้

(Where he lives เป็นอนุประโยค (clause) แต่นำมาใช้อย่างนาม ทำหน้าที่เป็น
ประธานในประโยคนี้)

I don't understand **why he cried**.

= ผมไม่ทราบเลยว่าทำไมเขาจึงร้องไห้

(why he cried เป็นอนุประโยค นำมาใช้อย่างนาม ทำหน้าที่เป็นกรรมของ
understand)

② Compound Noun แปลว่า “นามผสม” หมายถึง การนำเอานาม 2 ตัวมาเขียนติดกันเป็น
คำเดียว หรือจะเขียนแยกกันอยู่โดยมี Hyphen (-) มาคั่นด้วยหรือไม่มีก็ได้ ก็ถือว่านามนั้นเป็นนาม
ผสม ได้ตามความหมายนี้

ดังนั้น นามผสมจึงมีแหล่งกำเนิดมาในรูปแบบได้หลายอย่างดังต่อไปนี้ :-

1) โดยการนำเอานาม 2 ตัวมาเขียนติด แล้วกลายเป็น “นามผสม” ขึ้นมาได้ เช่น :-

เขียนติดกัน :

hairpin = เข็มปักผม (hair + pin)

moonlight = แสงจันทร์ (moon + light)

2) โดยการนำเอา Verbing บ้าง, นามบ้าง มาเขียนเป็นคำเดียวติดกับนามตัวอื่น โดยมี
เครื่องหมาย Hyphen (-) คั่นเอาไว้ แล้วนามนั้นก็กลายเป็น “นามผสม” ขึ้นมาทันที เช่น :-

มี Hyphen คั่น :

swimming-pool = สระว่ายน้ำ

fire-engine = เครื่องดับเพลิง

sea-lion = สิงโตทะเล

3) โดยการนำเอานามตัวหนึ่งไปประกอบหน้านามอีกตัวหนึ่ง ทั้งนี้นามตัวหลังเป็นนามหลัก
หรือนามยีน ส่วนนามตัวหน้าเป็นนามประกอบ (หรือจะเรียกว่าเป็น Adjective ก็ได้) แล้วนามทั้ง 2
ตัวที่มารวมกันนั้นก็กลายเป็น “นามผสม” ขึ้นมาทันที

นามผสมตามข้อนี้ต้องเขียนแยกกัน ไม่นิยมใช้ Hyphen (-) มาคั่น เช่น :-

เขียนห่างกัน :

flower shop = ร้านขายดอกไม้

mango tree = ต้นมะม่วง

③ **Agent Noun** แปลว่า “นามที่แสดงการเป็นตัวกระทำ” นามชนิดนี้มีรูปมาจากกริยาหรือนามโดยการเติม Suffix (ปัจจัย) er, or, ent, ant, ist และ ian ที่ท้ายกริยาหรือนามตัวนั้นแล้วนามที่ถูก Suffix ดังกล่าวเติมก็จะกลายเป็น Agent Noun เช่น :-

คำนามหรือกริยา		เติม Suffix แล้วกลายเป็น Agent Noun	
employ	= จ้าง	employer	= นายจ้าง
act	= กระทำ	actor	= ผู้กระทำ, ผู้แสดง
superintend	= ควบคุม	superintendent	= ผู้ควบคุม
assist	= ช่วย	assistant	= ผู้ช่วย
art	= ศิลปะ	artist	= จิตรกร, ศิลปิน
music	= ดนตรี	musician	= นักดนตรี

หน้าที่ของนาม

Noun ในภาษาอังกฤษทำหน้าที่ (Function) ได้ดังต่อไปนี้ :-

① ทำหน้าที่เป็นประธานของกริยาในประโยคได้ เช่น :-

Ex. Mary loves her teacher.

= แม่รักครูของเธอ

(Mary เป็นนาม มาทำหน้าที่เป็นประธานของกริยา loves)

The teacher is writing on the board.

= ครูกำลังเขียนอยู่บนกระดาน

② ทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยาในประโยคได้ เช่น :-

Ex. Her mother bought eggs yesterday.

= คุณแม่ของเธอซื้อไข่มาเมื่อวานนี้

(eggs เป็นนาม มาทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา bought)

We love the teacher very much.

พวกเรารักครูมากๆ

③ ทำหน้าที่เป็นกรรมของบุพบทในประโยคได้ เช่น :-

Ex. He is looking at the **children**.
= เขากำลังมองดูพวกเด็กๆ
(children เป็นนาม มาทำหน้าที่เป็นกรรมของบุพบท at)
The students give some flowers to the **teacher**.
= นักศึกษามอบดอกไม้ให้แก่ครู

④ ทำหน้าที่เป็นส่วนสมบุรณ์ (Complement) ของกริยาเพื่อขยายให้ประธานได้ความชัดเจนขึ้น (Subjective Complement) ส่วนมากเท่าที่พบเห็นก็มักจะเป็นส่วนสมบุรณ์ หรือ Complement ของกริยา Verb to be, to have, to become, to feel เช่น :-

Ex. David is a **teacher**.
= เดวิดเป็นครูคนหนึ่ง
(teacher เป็นนาม มาทำหน้าที่เป็นส่วนสมบุรณ์ของกริยา is)
I am a **teacher**.
= ฉันเป็นครู
She is a **teacher**.
= หล่อนเป็นครู
We have a **teacher**.
= พวกเรามีครู
She becomes a **nurse**.
= เธอเป็นพยาบาล

⑤ ทำหน้าที่เป็นส่วนขยายกรรม เพื่อให้กรรมตัวนั้นมีเนื้อความชัดเจนขึ้น (Objective Complement) หรืออีกนัยหนึ่งจะเรียกว่า ทำหน้าที่เป็นทั้งกรรม (Object) และส่วนสมบุรณ์ (Complement) พร้อมกันทีเดียวก็ได้ เช่น :-

Ex. The court appointed Mr. White **liquidator**.
= ศาลตั้งให้นายไวท์เป็นผู้ชำระบัญชี

(liquidator เป็นนาม นำมาใช้ทำหน้าที่เป็นตัวขยายกรรมที่อยู่ข้างหน้ามันคือ Mr.White)

They named the child **Peter**.

= เขาทั้งหลายตั้งชื่อเด็กว่า ปีเตอร์

(Peter เป็นคำนาม นำมาใช้ทำหน้าที่เป็นตัวขยายกรรมที่อยู่ข้างหน้ามันคือ child เพื่อให้มีความกระฉ่งขึ้น)

ข้อสังเกต : นามที่ไปทำหน้าที่ขยายกรรมใด ให้เรียงไว้หลังกรรมนั้นทุกครั้งไป

⑥ ทำหน้าที่เป็นนามซ้อนนามที่อยู่ข้างหน้าได้ (Noun in Apposition) และระหว่างนามข้างหน้ากับนามที่ไปซ้อนตามหลังจะต้องใส่เครื่องหมาย Comma (,) คั่นหน้า-หลังเอาไว้ทุกครั้ง และการไปซ้อนนั้นแยกออกเป็น 2 กรณี คือ

ก. ซ้อนในส่วนที่เป็นประธานของประโยค (Noun in Subjective Apposition) ให้วางไว้หลังประธานตัวนั้น เช่น

Robert, my **brother**, will come tomorrow.

โรเบิร์ตพี่ชายของฉันจะมามีพรุ่งนี้

(brother เป็นคำนาม นำมาใช้ซ้อนนามที่อยู่ข้างหน้าซึ่งเป็นประธานของประโยคคือ Robert,

สังเกตว่านามที่นำไปซ้อนนี้จะต้องใส่เครื่องหมาย Comma (,) คั่นหน้า-หลัง ไว้ทุกครั้ง)

ข. ซ้อนในส่วนที่เป็นกรรมของกริยาในประโยค (Noun in Objective Apposition) ให้วางไว้หลังกรรมตัวนั้น เช่น

Jack loves his teacher, **Mr.David**.

= แจ็ครักครูของเขา คุณเดวิด

(Mr. David เป็นคำนาม ทำหน้าที่เป็นนามซ้อนตัวกรรมที่อยู่ข้างหน้า คือ teacher)

⑦ ทำหน้าที่เป็นนามเรียกขาน, ทักทาย หรือกล่าวชื่่ออกมาลอยๆ เช่น :-

Ex. **Teacher**, explain slowly please.

ครูครับ กรุณาอธิบายช้าๆ หน่อย

How are you, **John**?

= สบายดีหรือ จอห์น?

14 □ สรุปหลักไวยากรณ์อังกฤษที่สำคัญและควรรู้

(John เป็นนาม นำมาใช้เป็นนามเรียกขาน)

Peter, please come and see me next Monday.

= ปีเตอร์ กรุณามาพบผมวันจันทร์หน้า

(Peter เป็นคำนาม นำมาใช้เป็นนามเรียกขาน)

Is it true, **Pat**, that he will come tomorrow?

= จริงหรือแท้ที่เขาจะมามีพรุ่งนี้?

(Pat เป็นนาม แต่ในประโยคนี้นำมาใช้ทำหน้าที่เป็นนามเรียกขาน)

ข้อสังเกต : นามที่ทำหน้าที่เป็นนามเรียกขาน จะวางไว้ตรงไหนของประโยค (ต้น, กลาง, ท้าย) ก็ได้ทั้งนั้น และโปรดสังเกตการใช้เครื่องหมาย Comma (,) กับนามที่ทำหน้าที่เรียกขานไว้ให้แม่นยำด้วย สำหรับการวางแต่ละอย่าง

⑧ ทำหน้าที่แสดงความเป็นเจ้าของของนามทั่วไปได้ทั้งนี้โดยอาศัยเครื่องหมาย Apostrophe s ('s) ทุกครั้ง เพื่อเชื่อมความเป็นเจ้าของของนามที่ตามหลัง เช่น :-

Ex. John's pen is in my bag.

= ปากกาของจอห์นอยู่ในกระเป๋าของฉัน

(John's เป็นนามที่นำมาใช้ทำหน้าที่แสดงความเป็นเจ้าของ)

I don't know his **friend's** house.

= ผมไม่รู้จักบ้านเพื่อนของเขา

(friend's เป็นนามที่นำมาใช้ทำหน้าที่แสดงความเป็นเจ้าของ)

ข้อสังเกต : นามที่ทำหน้าที่แสดงความเป็นเจ้าของของนามใด ให้เรียงไว้หน้านามตัวนั้นทุกครั้งไป

⑨ ทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ (Adjectival Noun) ประกอบนามด้วยกันได้ โดยให้วางไว้หน้านามนั้น เช่น :-

Ex. Where is the **flower** shop?

= ร้านขายดอกไม้อยู่ที่ไหน?

(flower เป็นคำนาม ทำหน้าที่ขยายนาม "shop" ที่ตามหลัง)

Did you see the **football** match yesterday?

คุณไปดูการแข่งขันฟุตบอลเมื่อวานนี้หรือ?

(football เป็นคำนาม ทำหน้าที่ขยายนาม "match" ที่ตามหลัง)

ข้อสังเกต : นามที่ทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ประกอบนามกับนามใด ให้วางไว้หน้านามนั้นทุกครั้งไป

⑩ ทำหน้าที่เป็นกรรมซึ่งมีลักษณะและความหมายเดียวกันกับกริยาที่อยู่ข้างหน้า (Cognate Object) เช่น :-

Ex. That old woman **died** an unhappy death.

= หญิงชราคนนั้นตายอย่างไม่มีความสุข

(death เป็นคำนาม ที่หน้าที่เป็นกรรมของกริยาที่มีลักษณะและความหมายเดียวกับกริยาที่อยู่ข้างหน้า คือ died)

The two boys **ran** a lively race.

= เด็กทั้ง 2 คน วิ่งแข่งกันอย่างสนุกสนาน

(race เป็นคำนาม ที่หน้าที่เป็น "Cognate Object" คือเป็นกรรมที่มีลักษณะและความหมายเดียวกับกริยาที่อยู่ข้างหน้าคือ ran)

⑪ ทำหน้าที่เป็นประธานอิสระของกริยาลี (Participle Phrase) แล้วไปทำหน้าที่ขยายประธานในประโยค Main Clause ที่ตามหลังอีกทีหนึ่ง เช่น :-

Ex. Her **mother** being absent, she looked after the house.

= เมื่อแม่ของหล่อนไม่อยู่ หล่อนจึงต้องเฝ้าบ้านแทน

(mother เป็นประธานอิสระของกริยาลี being absent และ Her mother being absent ไปทำหน้าที่ขยาย she ในประโยค Main clause)

The **sun** having set, they went home.

= เมื่อดวงอาทิตย์ตกดิน พวกเขาก็กลับบ้าน

(sun เป็นคำนาม, ทำหน้าที่เป็นประธานอิสระของกริยาลี having set, และ The sun having set ไปทำหน้าที่ขยาย they ในประโยค Main clause)

หมายเหตุ : ตัวประธานของประโยคหลัก (Main Clause) กับประธานอิสระ (Absolute Subject) ของกลุ่มคำ Participle Phrase นั้นต้องเป็นคนละคนกัน และคำที่จะมาเป็นประธานอิสระนั้นเป็นสรรพนาม (Pronoun) ก็ได้ไม่จำเป็นต้องเป็นแต่นามอย่างเดียว เช่น :-

16 สรุปหลักไวยากรณ์อังกฤษที่สำคัญและควรรู้

She having finished her work, we left the office together.

เมื่อหล่อนทำงานเสร็จแล้ว เราก็ออกจากสำนักงานไปด้วยกัน เป็นต้น

Chapter 2

Nouns : Numbers and Genders

Number of Nouns ในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. Singular Number (เอกพจน์)
2. Plural Number (พหูพจน์)

Noun (นาม) ที่เป็นชื่อของคน, สัตว์, สิ่งของ, และสถานที่, ที่มีจำนวนเพียงสิ่งเดียว อันเดียว

คนเดียว ถือว่าเป็น Singular Number เช่น :-

You bought **a pen** last week.

คุณซื้อปากกาด้ามหนึ่งเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว

I saw one **cow** eating the grass in the field yesterday.

ฉันได้เห็นวัวตัวหนึ่งกำลังกินหญ้าอยู่ในทุ่งเมื่อวานนี้

คำว่า pen และ cow ทั้ง 2 คำ ที่ปรากฏอยู่ข้างบนนี้เป็น Singular Number เพราะหมายถึง ปากกาด้ามเดียว, วัวตัวเดียว

Noun (นาม) ที่เป็นชื่อของคน, สัตว์, สิ่งของ, และสถานที่, ที่มีจำนวนมากกว่าหนึ่งหรือสิ่ง

หนึ่งขึ้นไปจึงจะนับว่าเป็น Plural Number เช่น :-

I saw two **men** walking across the street yesterday.

ฉันได้เห็นชายสองคนกำลังเดินข้ามถนนเมื่อวานนี้

You bought two **pens** yesterday.

คุณซื้อปากกามาสองด้ามเมื่อวานนี้

หลักการเปลี่ยนนามเอกพจน์ให้เป็นพหูพจน์

① โดยทั่วไป ให้เติม s หลังนามเอกพจน์ เช่น :-

เอกพจน์	พหูพจน์	คำแปล
cat	cats	แมว